Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

iuſti memoria eius in ſecula ſe
culorum. Pſalmus. Domi-
ne quid multiplicati ſunt qui
tribu. ℣. Ecce ſacerdos ma-
gnus qui in diebus ſuis ꝛc.
Beatus bernar- Lcō. I.
dus caſtello burgundie
oriundus fuit parentibꝫ clariſ
ſm dignitatem ſeculi ſed no-
biliorib ſm chriſtiane religio
nis pietatem. Qui memor cre
atoris ſui in diebus iuuentu-
tis ſue: mūdum relinquere de
ſiderās cepit inquirere vbi cer
tius ac purius inueniret re-
quiem anime ſub iugo chriſti
annos habens circiter vigin-
ti tres. Ciſtercium ingreſſus
cuz ſocijs fere triginta ſub ab
bate ſtephano ſuaui iugo chri
ſti collū ſubmiſit: Ab illa die
dedit dominus bn̄dictionem
ꝛ vinea illa dn̄i ſabaoth dedit
fructum ſuum extendens pal-
mites ſuos vſqꝫ ad mare. ꝛ vl
tra mare propagines ſuas.
Tu autem domine miſerere.
℟. Prima virtus viri ſancti
habitus corpis ſui quod ita
compoſite et vno ſemꝑ modo
agebat. Ut nil appareret ī eo
quod poſſet offendere intuen-
tes. ℣. Totum in eo diſcipli-
natum totum inſigne virtutꝫ
perfectionis forma Ut nil ap
pareret in eo. Lectio ſecūda.
Quum aūt complacuit ei qui
eum ſegregauit a ſeculo ꝛ vo-
cauit vt in eo reuelaret gloriā
ſuaz miſit ad cor abbatis ſte-
phani ad edificādum domū
clareuall' mittere fratres ſuos
ꝛ cum eis alios viros religio-
ſos. Quibus abeuntibus be
atum bernardum prefecit ab
batem. Innumeris quidē mi
raculis ſeruum ſuum deus cla
reuallenſem ſignificauit abba
tem vt eccleſie quedam propiſ
paſtoribꝫ deſtitute cum ſibi in
epiſcopum eligerent. Tu aūt
domine miſerere nobis Deo.
℟. Uirtute multa ꝛ ſcia p̄di
tus ſanctus dei proximabat
dignitati ſanctorum. Cū fru
ctu operum proferens celeſtis
ſapientie verba. ℣. A pueri-
cia requiſiuit auctorem vite et
animum dedit ad eloquia dī.
Cum fructu operum pro. ꝛc.
Elegit eum Lectio tertia.
domeſtica lingonienſis eccl'ia
elegit et cathalanien̄. Intra
ytaliam ciuitas ianuēſis me-
diolanenſis nec non rem⁹ no
biliſſima ſuncie ciuitaſ hunc
optauerunt paſtorem ꝛ mgr̄z.
Sed om̄ibus his vocatōnibꝫ
poſtpoſitis non magis euz de
lectabat tyara et annulus qꝫ
caſtrum et ſarculus. Uenit
igitur vir dei de fulcumatum
que eſt abbacia vna de pri-
mis quas ipſe edificauit.
Cumqꝫ oratorij dedicatio
pararetur, ita occupauerat

illud muſcaꝝ incredibilis mł
titudo vt introeuntib⁹ mole⸗
ſtiam generaret. Nullo igitur
ocurrente remedio dixit ſctūs
Excōmunico eas mane oīs
parit̄ mortuas inuenerūt Tu
℞. In timore dei pr̄is ſancti
gloriatio ⁊ in ſenſu eius cogi⸗
tatus dei Et oīs narrato e⁹
in p̄ceptꝫ altiſſimi. ℣. Paſtor
populi dei factus eſt in ſapiē⸗
tia ſermonis ſacri. Et omnis.
Glia. Et. In ſecūdo noct. añ
Conſurgens diluculo queſi⸗
uit bona pr̄ ſanctus quaſi flo
rens lilium germinauit. Ps.
Cū inuocarem. añ. In teſta
mentis pacis ſtetit ſemen illi
us ⁊ vſqꝫ in eternum pmanet
gloria eius. ps. Verba mea.
Añ. Exaltauit dn̄s in eternū
cornu chriſti ſui. ⁊ dedit illi te
ſtamentum vite ⁊ ſedem glie
ſue. ps. Dn̄e dn̄s no. Le. iiij
Fr̄es iheroſolimitani tēpli
tunicam ſancti viri pro bene⸗
dictione eximia ſuabāt. Apd̄
quos ſacerdos quidam deſpe
rabiliter egrotabat qui porta
ri ſe in oratoriuꝫ ⁊ bti viri ſup
poni ſibi tunicā fecit. Ut aūt
veluti carne ſolutus exanimis
apparuit circumfert̄ multitu⸗
dine ſacerdotum celebrantiū
exequias de more ſolēnes tūc
in vultu habituqꝫ ſancti viri
quedam veneranda pſona p⸗
diens manu innuit illis vt ta

cerent voce pꝛiter prohibēs ne
mortuum reputaret cuius vi⸗
tam clareuallenſi abbati do⸗
nauerat ds̄. Tu. ℞. O odo⸗
riferum lilium ſpargens, vbi⸗
qꝫ viuificum ſuauitatis odo⸗
rem. Cuius apud nos memo
ria in benedictōne eſt apud ſu
peros pn̄tia i honore. ℣. Fac
canentes te tante plenitudinis
participio non priuari. Cui⁹
Apud aquitanie Lcō qrta.
regionem miſera cuiuſdaꝫ mu
lier a demone vexabat̄. Abu⸗
tebat̄ igit̄ ea in ſpē militis in⸗
uiſibilit̄ impuriſſim⁹ ille adul
ter: ⁊ in eodem lecto cubante
marito incredibili vexabat li
bidine. Illa quidem virū ha⸗
buit militem ſtrennuum. ſed
huius execrabilis commercij
prorſus ignarū. Sex annis la
tuit hoc malū nec deterit mu⸗
lier tanti criminis probrū; ſep
timo anno confuſa in ſeipa ex
pauit. Tum ꝓpter colluuioneꝫ
continue turpitudinis. tū ꝓt̄
timorem dei Tu. ℞. Acce⸗
pit vir ſanctus a dn̄o ptāte in
p̄ceptis teſtimonia veritatis
docere ſubditos Et i lege di
lucem dare populo. ℣. Addi
dit ei gloriam dn̄s hereditatē
pacis poſſidere in eternū. Et.
Confugit ad Lcō ſexta.
ſacerdotes piaculum profitet̄
pagrat loca ſcā ſcōꝝ implorās
ſuffragia ſꝫ nulla elemoſinaꝝ